Ч. 69. Второк 7 цьвітня (25 марта) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостовах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Німецкий закон про товариства. — Румуньскі аґрарні реформи. — Страйк в Росиї.

На суботнїшнім засїданю палати послів раджено дальше над пильним внесенєм пос. Поґачніка про контингент рекрутів. Промовляли пос. Демшар, католицкий Словінець, пос. Окуневский, Удржаль, Штернберґ і Берґман, всї чотири против внесеня. По промові Берґмана перервано засїданє. Слїдуюче відбуде ся в понедїлок о год. 3 по полудни.

Правительственний бльок, утворений кн. Більовом в нїмецкім парляменті з консервативних і лїберальних послів, станув тепер перед першою значнїйшою задачею — законопроектом про товариства. Зладжене і запевнене єму ухвали коштувало правительство богато заходів так в справі осягненя порозуміня що-до висоти віку осіб, яким би можна брати участь в політичних товариствах і зборах, як ще більше в справі 7 го т. зв. язикового параґрафу, який обмежував права рідної мови не-нїмецких горожан Нїмеччини. Остаточно однак дійшло до компромісу на цїлій лїнії навіть що до 7-го §-у. І ось рівночасно з тим, як специяльна комісия парляменту полагоджує буджетовий закон, яким заплатило правительство піввічно-нїмецким „вільнодумцям" за голосоване за відступництво від своїх переконань в справі 7-го §-у, посуває ся наперед також ухвалюване предложення протоварства в повній палатї. Замітне тут те, що в дебатї забирають слово і то дуже часто передовсїм посли опозицийні з поміж центровців, социял-демократів і Поляків, речники бльоку обмежують ся поки що на коротких заявах. В першім дни нарад з 2 цьвітня принято лише три перші параґрафи і то в правительственній редакциї; всї поправки відкинено 194 ма голосами против 164-ох. Оживлені змаганя викликало особливо допущене не нїмецких горожан до зборів і товариств, на яке однак правительство не згодило ся. В пятницю полагоджено три дальші §§-и; поправку центровців в справі звільненя заводових стоваришень від обовязку повідомлюваня уряду про збори як також поправку соц.-демократів, щоби про політичні збори повідомлювати уряд не на 24 годин наперед але лише 6, відкинено.

В судоту прийшов на чергу згаданий §. 7. Перед єго ухваленєм вивязала ся оживлена дискусия, в котрій против промавляли посли опозицийні, з між Поляків посол кн. Радзівіл. Із сторони правительства говорив секретар державний Бетман-Гольвеґ. В голосованю парлямент 200 голосами против 179 приймив §. 7. Вислїд голосованя приймила більшість оплесками, а опозиция голосними криками обуреня.

Далеко ідучі зарядженя румуньского правительства, котре околиці захоплені селяньскими розрухами, залило войском, не допустили до того, щоби розрухи поновили ся в тамтогорічних розмірах. Попри репресийні засоби взяло ся правительство також до енерґічнїйшого переводженя реформ, які мають на метї спинити визиск селян та ухилити болючу безземельність. Щоби спинити розпоюване селян та їх визиск, переведено нове право пропінацийне з антиалькоголїчною тенденциєю. Після него право удержуваня шинків будуть мати від тепер в Румунії лише громади а не приватні люди; до тогож обнимає закон острі постанови против піяньства. — Більше социяльне значінє може мати друга реформа про обмеженє прав земельних зренд, яка поки що єсть тільки правительственним проектом, внесеним сими днями в румуньскій палатї послів мінїстром судівництва, Стелїяком. Після сего проекту мають бути на будуче заборонені платні аренди одної або двох земельних маєтностий одній особі або одному товариству (все одно чи прямо чи через посередників), коли арендована посїлість обіймає більше як 4000 гектарів. Щоби зрозу-

ПРОБА КОСИ.

(З мадярского — Стефана Темеркені'ого).

Коси продають ся кождого дня в кождім краю, навіть подорожуючі крамарі завозять їх на кожде подвірє — і чомуж той, хто трохи на тім розуміє ся, купує коси лише на ярмарку? А чейже без сумніву загально звістно, що й там куплена коса не лїпша від инших (бо то неправда, що на ярмарок виробляють окремі коси), ба можна би навіть сказати, при тій нагоді попадає ся частїйше дранте між табор... А однако... Хто може сказати, чому ярмарочний день гарнїйший як инші! Чому хмари яснїйші, небо більше синє, як иншіх, звичайних днів? Навіть пісок на дорозї инший і чоботи цїлком инакше на нїм скрипплять. І всьо проче ярмарочного дня таке хороше, що аж радість бере дивити ся; немов би дерева стояли простїйше, як вояки в містї в рядах при процесиї на Боже тїло. Листє срібної тополї шелестить і лопотить у вітрі та говорить між собою; спід єго сріблисто білий і оно виглядає велике і досить тверде.

Петро Бізок з жінкою, дорослою дочкою і молодим сином іде на ярмарок, а нині до того в містї є й храм; коло одної тополї він задержує ся.

— Поглянь на неї — каже він легким голосом. Жінка не може собі нагадати.

— Або що? — питає.

— Як, чи не бачиш? — каже Бізок глядячи на дерево.

— Ах то тота, тота! — нагадує собі жінка і почервонївши розглядає ся довкола засоромлена. — Ах... ах!

Властиво нема нїякої причини до зітханя; бо не стало ся нїчого більше, як лиш то, що Бізок найшов в корі вирізане серце — то саме, яке там перед двацятьми лїтами вирізав. Велика тепер тополя була тодї ще малим, слабоньким деревцем, коли єї Бізок так покалїчив. Але дерево переболїло то розросло ся в ширину і в гору і тепер різьба так заросла ся, що Бізок сам ледве єї міг пізнати. Але найдивнїйша річ то то, що той самий ножик, яким він тодї увіковічнив свою любов, ще до тепер добрий; вправдї він трохи вищербив ся, гм, так... так само як і він сам... але впрочім — так, так, такий ножик має в собі щось особливого, єго треба вибрати, не можна брати якого небудь... Цїлком так як коси; бо й коси мають щось спільного з тим, котрий їх купує; того не можна нїкому пояснити, хто не є селянином... але так єсть.

Прийшовши на ярмарок, відлучує ся Бізок від родини; она іде просто під хрест коло церкви, де уклякнувши молить ся. Бізок же іде своєю дорогою.

На великій площі, над котрою здіймають ся цвитучі корони старих акаций, стоять по одній сторонї вози здалека прибувших богомольців; по серединї, але як найдальше від церкви, аби їх крик не заколочував богослуженя, викликують крамарі свої медівники і свиставки з цукру для дїтий, котрі вже й пробують свистати на них. Там знов Словаки продають всїлякі жіночі річи, хустки, хрестики, ланцухи і біле полотно. Ще дальше розложив ся з своїм товаром крамар календарів і книжок. Там суть дуже поучаючі і трогаючі історії. Про Григория, що був прикований до скали, про семеро дїтий ґрафинї Мїц, про царівну Ільдіко та про трех синів Аттилї. Від часу до часу відчитує або відспівує крамар який уступ з тих оповідань і єму прислухують ся, головно хлопцї. І ножівник є там, що продає ножики, і крамар з люльками.

Але цїлком окремо від тих більше або менше пустих і непотрібних річий, цїлком за площею, вже при дорозї під деревами, в поважній самотї, розложили статочні люди свій товар: коси.

Нїколи ще — нї з золота, нї срібла нї зелїза або із стали — не вироблено знаряду так поважного і пожиточного як плуг або коса! При помочи коси можна в трех тиждях на ланах збіжа заробити на хлїб на цїлий, довгий рік. То найславнїйша шабля на сьвітї — убиває найгіршого ворога: — убожество! Але й страшний то знаряд! Коли сильна робітнича рука розмахне ся нею, то може на скрізь перетяти ногу чоловіка разом з костию. Коси купують лиш досьвідні, тямучі люди. Виторгувати ледве чи що удасть ся, бо купцї держать ся твердо своїх цін. Але за те є вибір і до того великий. Торговля косами не тяжка. Аґент ставляє скринку з якими пятьдесятьма косами, побіч неї другу з пятьдесятьма камінями до остреня,

міти належно значінє сеї реформи, коли ei не ударемнять великі рільники, треба згадати, що в Румунії вкоренили ся такі нечувані відносини, що богачі прм. родина Фішерів виарендовувала безмежні простори цілими повітами у боярів румуньских а відтак ті землї по части віднаймала, витискаючи незвичайно високі чинші. Визиск в тій формі доходив до таких розмірів, що коли пахтярі платили боярам по 16 до 20 франків чиншу за гектар, то від селян брали они за гектар по 120 франків. Що більше, при тім румуньский селянин мусить ще бути вдячним такому посесорови, за те, що взагалі хоче винайми́ти ему кусень землї, бо в руках селяньских нема тепер в Румунії навіть одної третини всеї земельної посїлости, а селяньскі зарібки зводять ся всего до 5-тиждневого періоду земельних робіт, за які платять по дворах найбільше 40 до 50 франків.

В Римі прийшло до бурливих, уличних сцен, яких там не було вже від 1897 року. Оногди відбував ся там похорон анархіста, робітника Премучія, що погиб через нещастє в будові. В похороні взяло участь 1500 анархістів і социял-демократів з прапорами своїх орґанізаций політичних і заводових. Похоронний похід хотів увійти на Піяцца Венеция, не дивлячись на поліцийну заборону, яка туди походів не пускає, бо на тій площи дуже вигідно демонструвати. Між народом а поліциєю прийшло до змагань, підчас яких ранено поліциянтів цеглами. Безпроволочно явило ся на місци конфлікту войско і стало втихомирювати заворушеня. Від першої сальви погибло двох маніфестантів, а між ними секретар синдикату мулярів. Рани потерпіло 11 робітників, з чого померло доси двох. У відповідь за сю подію проголосили робітничі орґанізациї ґенеральний страйк. Депеші оповіщають, що помимо безробітя спокою не нарушено нїгде. Трамваї стали, за те частина склепів отворена. Вчера відбули ся великі демонстрациї робітників, але до проливу крови не прийшло. Часописи в Римі не виходять. Палати робітничі з ріжних італїяньских міст заявили ся против ґенерального страйку.

Новинки.

Львів, дня 6-го цьвітня 1908.

— **Іменованя.** П. Мінїстер справедливости іменував ад'юнкта мужеского заведеня карного в Станиславові, Гільнрайнера, контрольором вязниць краевого суду в Кракові.

— **Місцевим комісарем аґрарним** для зміжу (комасациї) ґрунтів в громадї Піски коло Щирця в львівскім повітї іменований секретар Намістництва Людвик Каспарі з урядовим осїдком у Львові, а діяльність его розпочала ся з днем 5 цьвітня с. р. Від того дня набувають обовязуючу власть всї постанови закона з дня 9 грудня 1899 Дн. зак. кр. ч. 20 з 1900 р. в цїли переведеня загального подїлу спільних ґрунтів в громадї Піски межи громади Щирець, Лани, Піски і Острів львівского повіта.

— **Ювилейні золоті 100-коронівки** появили ся — як доносять краківскі часописи — в кількох тамошних банках, а може бути, що можна їх вже дістати і в деяких львівских банках. Державна монетарня чеканить ті гроші лише на замовлене за окремою оплатою від штуки по 4 К (разом 104 К). Нові золоті 100-коронівки угорского стемпля є дуже артистично виконані і мають величину срібної 5-коронівки. Рисунок представляє сцену коронациї Цїсаря Франц Йосифа на угорского короля. Сї ювілейні 100-коронівки будуть незвичайною рідкостию, коли вже ювілейні 1-коронівки срібні, яких пущено в курс 200.000 тисяч штук, мало де можна стрітити. До того ще державні каси мають стягати видані 1-коронівки длятого, що на них голова цїсарска не має лаврового вінця, як на звичайних коронах. Неповний рисунок замічено аж по випущеню корон в обіг і приказано їх стягати з обігу.

— **Театральний комітет** для міста Львова, сповняючи бажанє многих патриотів, запрошує прихильників будови театру, що складали на ту цїль свої жертви, на збори, які відбудуть ся в днї 13 цьвітня с. р. о 6 год. вечером в салї „Рускої Бесїди". На дневнім порядку будуть: 1) звіт з дотеперішної дїяльности місцевого комітету для міста Львова, 2) представлене всего нинїшного стану театральної справи. — За львівский місцевий комітет о. Алекс. Стефанович.

— **Дрібні вісти.** О. Николай Нагоряньский, катехит народних шкіл в Підгайцях, осягнув дня 1 с. м. у віденьскім унїверситетї степень доктора Богословія. — З воза селянина Івана Зубика з Малехова вкрадено в пятницю кожух і штуку згрібного полотна все разом вартости звиш 100 корон. — Лебля Фрайліха в Кракові обжалованого о звістне обманьство брилянтами, увільнено на основі вердикту судиїв присяжних від вини і кари. — Ем. радник вис. суду краев., Филимон Калитовский отворив адвокатску канцелярию в Заставні. — Померший недавно тому словіньский інжинїр, Йосиф Полляк, записав для словіньскої „Шкільної Матиці" 100.000 К. От таких би нам патриотів! — В Кракївци основує ся філїя „Просьвіти". Нарада в сїй справі відбуде ся дня 7 с. м.

— **Нещасливі пригоди.** Мимо заказу полїциї їхали в суботу по полудни два підофіцири від артилериї на колесах в шаленім бігу з поза Личаківскої рогачки з гори на долину. Нараз один з них наїхав на вистаюче накрите каналу і стративши рівновагу впав з ровера так нещасливо, що поранивши собі голову в кількох місцях, стратив відразу притомність. Нещасливого відставлено до ґарнїзонового шпиталю. Мимо тяжкого покалїченя, лїкарі гадають, що житю підофіцира не грозить небезпечність. Жертвою тої шаленої їзди став ся вахмайстер від артилериї Франц, син властителя кантини в касарни Фердинанда. — До львівского шпиталю привезено топника зелїзничого, Антона Ґуттмана, котрому підчас чищеня льокомотиви па стациї в Борках великих випущена случайно пара з кітла попарила сильно цїле лице. — До шпиталю в Тернополи привезено зі стациї зелїзничої з Підволочиск Івана Кучеру, функционара зелїзничого з Морави. Кучера приїхавши поїздом з Відня ішов по службі яко функционар зелїзничий шляхом до вагонів службових, коли нараз надїзджаюча льокомотива повалила его на землю, роздушила єму ногу і відтяла палець правої ноги.

† **Померла:** Евгенія Мария із Скопляків Ващишинова, жена руского пароха померла дня 31 марта в Стрілкові по короткій, а тяжкій недузї проживши 29 лїт.

— **Паукова подорож самоїздом.** Нїмецкий подорожник і писатель, Рудольф Цобель, звістний і нашим читателям із своїх знаменитих описів Далекого Всходу, які ми свого часу поміщали у фейлєтонах, виїхав оногди з Франкфурту над Меном в подорож самоїздом. Цїлию подорожі суть

піднимає віко — і вже всьо готове, можна розпочинати. Так стоїть їх в ряді богато, кождий має товар з иншої фабрики. Треба лиш ще кусник полотна розстелити на земли і розложити на нїм коси, деякі держаком до купця, аби він міг їх брати в руку, деякі знов держаком до купуючого. Крім того хто має маґнетичні коси, розсїває по полотнї трохи гвоздів; але найважнїйшою річию есть „голосник", аби пізнати, як коси дзвенять. Деякі уживають до того кусник стали, инші половину цеглу, а хитрий циган носить всюди з собою кварцовий камінчик — на нїм дає коса найдзвінкійший голос.

Жартів і сьміхів, які часто чути при купованю инших річий, тут нема. То поважна річ і вибір найповажнїйшого господарского знаряду.

Бізок, ідучи вздовж рядів крамарів, піднимає нараз косу з землї, лискучу, біляву, котрої хребет помальований на червоно. Пробує насамперед конець від пятки. Посуває відтак пальцями вздовж хребта, відтак по вістрю і звонить нїгтями та щипає. Коли відтак видко то буде на нїгтях, не шкодить, ноготь відросте, а вищерблена коса не вирівнає ся. Тепер треба обома руками вхопити за пятку і конець коси, аби випробовати еї гнучкість. Коли то всьо добре випаде і не викличе в нїчім підозріня, приходить на чергу найважнїйше: пробованє коси. Треба при тім косу взяти так, аби вістре було до гори обернене, а відтак треба нею ударити в камінь. Але в тій самій хвили, коли ударить ся, треба еї підорвати до гори у воздух, аби чути було добре дзенькіт стали.

— Гм — каже Бізок до себе, надумує ся і оглядає косу ще раз уважно з усїх сторін.

Відтак питає о цїну. Ох! — не дешева.

— Так — каже купець — ми лиш такі продаємо. — Коли хочете дешевших, дістанете у сусїда.

Бізок кладе вибрану косу назад на полотно, але для осторожности кладе еї з самого краю. Може знов прийде по неї. Він іде дальше і задержуе ся коло цїлком синих кіс. Відтак при стародавних чорнявих, а дальше при мальованих. Один з крамарів бере від него з рук косу.

— Дивіть ся — каже.

І приткнувши косу до купи гвоздів, підносить еї.

Кільканайцять гвоздів причепило ся до коси. Всї, що сему приглядають ся, починають весело сьміяти ся, немов би хотїли сказати: Отто штука — який то веселий чоловік!

Але й та коса не зла. Бізок пробує й еї на всякі способи, вкінци піднимає з землї камінь до остреня і потягає ним по вістрю; коли він так суне камінь по стали, вискакують з неї искри, а всї видці і купуючі дивлять ся на купця: що він на то скаже. По таким доказі міг би він кілька слів похвали сказати, але він поважний і мовчить. За те обертає ся і виймає з одної скринки відложену на боці косу.

— А ну — попробуйте отсю!

Тота вправдї нї о волос не лїпша, як всї прочі, але позаяк лежала окремо, оглядають і пробують еї з більшою увагою. І з неї скачуть искри, але Бізок кладе еї нараз на землю і іде дальше. Остаточно купує косу. Саме розпинає богато вишиваний сьвяточний кафтан, аби виймити мошонку, коли его хтось хапає за рамя.

— Ну? — питає жінка — вже купив?

— Саме плачу — відповідає Бізок поважно і платить купцеви, бере косу як палицю в руки і разом з родиною пускає ся домів.

Жінка не купила сама для себе нїчого, в руках дорослої дочки має хороша, модна хустина з краєвим гербом в однім кінци.

— То на тисячлїтний ювилей — каже жінка.

— То добре — притакує Бізок. — Але на що купила ти ще то велике серце?

Дївчина на ті слова ледве не випустила на землю великий медівник, який хустина лиш трохи засланяла; а було би шкода его, бо то хороше серце, з зеркалом посерединї, а довкола з червоними і білими рожами з цукру.

— То? — сьміє ся жінка весело. — Ми его не купили.

— Нї? — дивує ся Бізок. — А то як?

Червоні як жар цьвіти маку при дорозї не червонїйші тепер від лиць дївчини. Она так заклопотана — коли би еї тепер хто спитав, она не уміла би нїчого сказати.

— Юрий Францїя купив їй — вириває ся хлопець.

Жінка щасливо усьміхає ся. Бізок, ідучи дорогою, глядить з радостию на свою родину... Юрий Францїя!.. Ей, ей! Дивіть ся!.. Очивидно Юрий порядний хлопець, а що до маєтку — справдї — також не послїдний! Добре стало ся, що не віддало ся дївчину на службу... Ади... Юрий Францїя!

Велика радість наповняє серце Бізока, думає о запустах, о весїлю, відтак знов на хорошо заповідаючі ся жнива — они мусять всьо покрити.

— Алеж то коса, коса — каже розрадований — дерева можна нею косити!

економічно-географічні студиї. Подорожника супроводить жінка і два рисовники. Цобель вибрав собі дорогу крізь Монахів, Відень, Будапешт, Букарешт, Одесу, Батум, Тифліс і Тебріс до Тегерану, а звідтам крізь Афганістан до Індиї.

— Польоване з нагінкою на людий устроїв собі — як доносить Sł. Pol. — в Староміщині коло Підволочиск ставничий Омелян Нагорецкий. Коли дня 29 марта двох паробків, Петро Осарчук і Іван Шавовал, вибрали ся на став, щоби там витяти лозові прути на вудки, надійшов ставничий і стрілив в сторону, де були оба паробки, а то насамперед до Осарчука, а відтак до Шавовала. Осарчука не поцілив, але Шавовала за першим разом мало що не поцілив в голову, а за другим разом пострілив таки в оба підудя. Видячи, що один з паробків впав, Нагорецкий втік. Зраненого привезено фірою до дому, а відтак відставлено до шпиталю. Справу сю віддано до суду.

— Огні. В Бичківцях, чортківского повіта вибух дня 1-го с. м. в полудне огонь в хаті господаря Казимира Щепаньского і до пів години знищив 7 господарств. Найбогатший між ними погорів Михань Андрейчук, котрий має шкоди до 10.000 кор. Загальна шкода виносить до 30.000 корон. Обезпечених було в Краківскім товаристві 5 господарів на суму 5.500 К, два прочі необезпечені. Ратунок був трудний через віддалену воду, посуху і легкий вітрець. В часі пожежі попекла ся Варвара Ситків, мати Щепаньского, і до трох годин померла. Огонь повстав через хибну будову комина. — В Желдци, жовківского повіта згоріло дня 29. марта 6 господарских загород. Шкода на яких 10.000 корон обезпечена.

— О чверть міліона корон. Перед трибуналом цивільного суду у Львові відбула ся оногди розправа, в котрій 20 німецких кольоністів з під Н. Санча, а то Александер, Ганс, Стубор, Кумор, Павліковский і инші запізвали державний скарб о відшкодоване в квоті чверть міліона корон. Пошкодованих заступав адвокат др. Марек з Кракова. Справа така: На підставі умови, заключеної в 1883 р. з міністерством торговлї, яко тодішною начальною властию для зелїзниці, вибудовали пошкодовані під'їзд від господарских будинків до ціль, на котрих они ведуть інтензивну господарку. При нагоді розширення зелїзничого двірця в Н. Санчи зелїзнича власть знесла сей під'їзд, не питаючись інтересованих, і дала їм за те иншу дорогу, о кільометер довшу, замикану двома рампами, що спричинило для інтересованих значні страти у вартости ґрунту і шкоди через перепони в господарці. В 1902 р. інтересовані внесли против зелїзничого скарбу провізориальну жалобу, але єї програли. Тепер внесли перед суд у Львові жалобу о відшкодоване в квоті чверть міліона корон а трибунал по переведеній розправі признав згідно з виводами дра Марка пошкодованим рацию і порішив, що державний скарб обовязаний винагородити їм всяку шкоду.

— Велит-баба. Стало ся сими днями в Парижи, Ахіль Преве, з фаху кравець і Софія Бутро, з фаху прачка, були собі вже від двох лїт нареченими і остаточно мали пібрати ся, хоч з них була дуже недібрана пара. Коли ішли обоє улицями Парижа, то люди всюди мимо волї ставали, оглядали ся, кивали головахи і усьміхали ся. Наречений був чоловічок малий, худощавий, слабосильний а до того ще й храмав на ногу. За то его наречена була велит-баба, мало що не півтора раза так висока, як він і незвичайно сильно збудована. Отся нерівність тїла й сил мала для бідного Ахіля стати ся злощасною. В послїдних часах не було між ними згоди. Сварка і колотнеча не давали Ахілеви дихати і він постановив длятого розлучити ся зі своєю нареченою. В тій цїли пішов до єї помешканя при ул. Монсо на першім поверсї і повідомив єї о своїй постанові. Софія Бутро дуже на то розлютила ся. Заким ще загрожений міг втечи від скаженої баби, она мимо его опору і крику викинула его крізь замкнене вікно на улицю. Преве впав на голову якоїсь дами, котра якраз в тій хвили переходила попід вікно, але не зробив їй нічого, лиш перепудив і трохи потовк; сам же упав на тротоар і зломив собі ногу. Нещасливого треба було відставити до шпиталю. Коли опісля в помешканю прачки явила ся полїция, щоби єї арештувати, велит-баба мала велику охоту зробити й поліцаям так само як свому нареченому у відставці. Лиш з великим трудом удало ся єї арештувати і відставити на поліцию.

— Непорозуміла.

Лїкар: Треба хорому давати що години ложку.

Жінка: Падоньку! Деж менї тілько ложок набрати, коли у мене всего лиш дві.

— Дотеп шибеничника.

— За то убийство, якого ти допустив ся, підеш на шибеницю.

— Я не хочу.

— Але я хочу!

— Ну, коли пан судия хотять, то нехай ідуть.

Телеґрами.

Відень 6 цьвітня. Архикнязь Леопольд Сальватор виїхав вчера вечером до Ессен для огляненя фабрики армат Крупа. Архикнязь буде також при пробнім стріляню муницією, призначеною для $30^{1}/_{2}$ центиметрових пушок надбережних, котрі від якогось часу суть в ужитю в австро-угорскій артилериї. В товаристві архикнязя єсть приділений до ґенерального інспекторату артилериї полковник Вайґнер. Комісия зложена з австро-угорских офіцирів удала ся вже перед кількома днями до Ессен. По дводневнім побутї в тім місті архикнязь удасть ся в тій самій цїли до Айзенах і Діссельдорфу; в обох тих містах забавить по одним дни.

Петербург 6 цьвітня. Про розвязане фінляндского сойму доносить комунїкат: Рада міністрів на приказ царя радила над справозданєм фінляндского ґенерал-ґубернатора в справі нагани, удїленої фінляндским соймом сенатови. В тім справозданю ґенерал-ґубернатор висказує пересьвідчене, що резулюция сойму з дня 28 марта не єсть виявом поглядів цїлого фіньского народа і що єсть то недопускаєма критика найвисшої волї. З тої причини конечні суть нові вибори.

Рим 6 цьвітня. Рух возів і трамваїв привернено. Місто виглядає як звичайно.

Мадрид 6 цьвітня. Один арендатор податків в провінциї Альмейра спроневірив 4,800.000 пезетів і утїк за границю.

Овієдо (в Іспанії) 6 цьвітня. В тутешній фабриці динаміту вибух динамітний набій, при чім богато осіб погибло, а 4 потерпіли тяжкі рани.

Лїсбона 6 цьвітня. З загального числа 146 послів вибрано доси 98. Всї належать до партиї монархістичної.

Льондон 6 цьвітня. Урядово потверджено, що король приймив димісию Кампбель-Баннермана.

Тегеран 6 цьвітня. Президент парляменту Мухбір ель Мульк уступає. На его місце вибрано президентом Мумтаса ед Давлеґ.

Вашінґтон 6 цьвітня. Комісия парляментарна для справ заграничних здала справу о установлюваню окремих послів в котрій з середно-американьских републик. Договори в справі мирових судів між Сполученими Державами а Анґлїєю і Норвеґією підписано.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-європейского.

Примітка. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·30*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).